

РЕШЕНИЕ

№ 5710

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 20.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3881** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Е. Е. Я., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], бл.81 вх.Б ет.1 ап.24 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от ЗДвП с №21-4332-002343/23.03.2021г., издадена от М. Ц. М. –полицейски инспектор СДВР, Отдел Пътна полиция“, с която на основание чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания и чл.171, т.2, буква „а“ от Закона за движението по пътищата е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС – МПС автомобил – Т. Рав 4 с регистрационен номер СВ 8699 РА за срок от 6 месеца, отнети са 2 броя табели с регистрационни номера СВ 8699 РА.

В жалбата твърди, че оспорената заповед е издадена при липса на фактически и правни основания, противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че посоченото като водач лице – Г. Л. Я. е правоспособен водач на МПС, за което му е било издадено СУМПС издадено от чужда държава, но водачът не го е подменил след изтичането на тримесечния срок на пребиваване в страната, поради което управлението на МПС с такъв документ не би следвало да се приравнява на непритежание на СУМПС. Оспорва и квалифицирането на процесния автомобил като товарен. Иска се от съда да отмени обжалваната заповед. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – М. Ц. М. – полицейски инспектор в СДВР, Отдел Пътна полиция“, не се

явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 13.03.2021г., около 12:53 часа, в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица], Г. Л. Я. управлявал товарен автомобил „Т.“- „Рав 4“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Е. Е. Я.. При извършената проверка от органите на полицията е установено, че като български гражданин водачът Я. управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство за управление, без да е подменено след пребиваване по-вече от 3 месеца на територията на Р България. След направена справка е установено, че водачът е влязъл на територията на Р България на 29.12.2019г. и управлява със СУМПС образец САЩ, като е бил сам в автомобила. На Я. бил съставен АУАН, серия GA № 312720 от 13.03.2021г. от младши автоконтрольор Г. С., за извършено нарушение на чл.162 ал.1 ЗДвП. Въз основа на констатациите в АУАН, М. Ц. М. – полицейски инспектор в СДВР, ОПП издал ЗППАМ № 21-4332-002343/23.03.2021г., с която на Е. Е. Я. за нарушение на чл.171, т.2А, буква „а“ от Закона за движението по пътищата е наложена санкция - прекратяване на регистрацията на ППС – МПС автомобил – Т. Рав -4 с регистрационен номер СВ 8699РА за срок от 6 месеца и са отнети са 2 броя табели с регистрационни номера СВ 8699РА.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в 14-дневния преклузивен срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002343 е издадена от компетентен орган, в съответствие с приложената и приета като писмено доказателство Заповед 513з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР - ст. комисар И. И., с която се определя принудителните административни мерки по чл. 171 т.1, т.2, т.2а, т.3, т.4, т. 5 буква „а“ да се налагат с мотивирана заповед от длъжностни лица-държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР- полицейски органи по чл. 142 ал. 1 т. 1 от ЗМВР. Компетентността на органа не е оспорена по делото.

Оспореният акт е издаден съгласно изискването на чл.59 от АПК - в писмена форма и съдържа реквизитите на чл.59 ал.2 от АПК.

Съответствие с материалноправните разпоредби на закона:

Като правно основание, въз основа на което е издадена заповедта е посочена нормата на чл. 171 т. 2А б.а ЗДвП, която гласи: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или

след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка и да е предоставил МПС за управление на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление.

В случая, в процесната заповед е посочено, че Г. Я. е управлявал МПС, собственост на жалбоподателката, без да притежава съответното свидетелство за управление. Неотносимо е твърдението в жалбата, че в конкретния случай не са налице предпоставките по чл.171, т.2 а, предл.първо от ЗДвП, тъй като не ставало въпрос за неправооспособен водач изобщо, а за правоспособен водач, който не е подменено след пребиваване в страната повече от 3 месеца. Срокът на валидно управление с чуждото СУМПС е изтекъл преди датата на нарушението и налагане на ПАМ. Още повече, по преписката не се съдържат доказателства за последващо подмяне на чуждото СУМПС на управлявалото МПС лице, а и не се навеждат такива твърдения.

От представения по делото АУАН, по безспорен начин се установява, че Е. Е. Я. е предоставила собствения си товарен автомобил на Я., който не е притежавал валидно СУМПС към датата на проверката. Това обстоятелство е отразено в мотивите на оспорената заповед, а също и в издадения АУАН, послужил като основание за издаване на заповедта. Видно от констативната част на АУАН, Я. не е възразил в АУАН за отразените в него факти и обстоятелства и същият му е връчен лично. Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Нормата на чл. 171, т. 2, б. „и“ от ЗДвП, послужила като правно основание, изцяло съответства на фактическите обстоятелства, а именно ПАМ се налага на собственик, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление. В случая тези обективни предпоставки са налице, поради което оспорената заповед е в съответствие с материалния закон. Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171, т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК.

Неоснователно се явява и твърдението, че неправилно процесният автомобил е описан като товарен и по този начин е нарушено правото на защита на жалбоподателката. От приложената по делото справка за регистрация на МРПС се установява, че от 15.10.2019г. автомобил СВ8699РА е регистриран като товарен и това е станало известно на собственика му, който го е придобил на 04.10.2019г.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 74 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Е. Е. Я., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], бл.81 ет.1 ап.24 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от ЗДвП с №21-4332-002343/23.03.2021г., издадена от М. Ц. М. – полицейски инспектор в СДВР, Отдел Пътна полиция“.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: